

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci žalobce **nezletilého A. V.**, narozeného dne ..., zastoupeného matkou M. V., narozenou dne ..., obou státních příslušníků U., pobývajících v P. 10, K. 7/2255, právně zastoupených Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem v Praze 1, Václavské náměstí 21, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra České republiky**, odboru azylové a migrační politiky, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, pošt.schránka 21/OAM, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního úřadu v řízení o žádosti nezletilého žalobce o povolení přechodného pobytu, podané dne 25.11.2010 a vedené pod sp.zn. OAM-370/PP-2011

t a k t o :

I. Žalovanému se ukládá povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobce o povolení k přechodnému pobytu, podané dne 25.11.2010, vedené žalovaným pod sp.zn. OAM-370/PP-2011, do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11.922,- Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Petra Václavka, advokáta.

Odůvodnění

Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal ochrany před nečinností žalovaného správního úřadu, když požadoval, aby Městský soud v Praze žalovanému uložil povinnost rozhodnout o jeho žádosti o povolení k přechodnému pobytu ze dne 25.11.2010, vedené u žalovaného pod sp.zn. OAM-370/PP-2011 s tím, že předmětná žádost byla řádně doplněna o všechny zákonem předpokládané náležitosti a ve věci nebylo rozhodnuto ve lhůtě, stanovené jak zákonem č. 500/2004 Sb., správním řádem, tak zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, ve znění pozdějších předpisů. Žalobce poukázal na to, že o

jeho žádosti nebylo rozhodnuto ani poté, co dne 13.10.2011 úspěšně uplatnil u nadřízeného správního úřadu návrh na opatření proti nečinnosti.

Z obsahu vyjádření žalovaného správního úřadu ze dne 12.3.2012 vyplývá, že žalovaný popírá oprávněnost podané žaloby, neboť ve věci konal nezbytné úkony. V současné době je správní řízení přerušeno a lhůty pro rozhodnutí neběží, takže se o nečinnost správního úřadu nejedná. Žalovaný dále uvedl, že žádost žalobce o vydání povolení k přechodnému pobytu byla podána dne 25.11.2010 za účelem sdílení společné domácnosti s občanem Evropské unie. K žádosti byly připojeny většinou pouze kopie požadovaných dokladů s poznámkou, že žalobce „zbytek doloží obratem“. Správní úřad prvního stupně zaslal žalobci dne 2.12.2010 výzvu k odstranění nedostatků, přičemž zástupce žalobce na uvedenou výzvu reagoval předložením dokladů, které však znovu nebyly v originále. Součástí spisového materiálu jsou rovněž výstupy provedených lustrací a protokoly o výsledcích matky žalobce M. V. a jejího manžela, občana České republiky J. D. ze dne 24.1.2011 a 12.4.2011.

Dne 12.4.2011 správní úřad vyrozuměl zástupce žalobce o tom, že se může vyjádřit k podkladům pro rozhodnutí, čehož zástupce žalobce využil a dne 3.5.2011 podal písemné vyjádření k shromážděným podkladům. Usnesením ze dne 19.12.2011 správní úřad rozhodl o přerušení řízení do doby pravomocného rozhodnutí ve věci správního řízení o povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie, jenž je vedeno s matkou žalobce. Správní úřad dovodil, že uvedené řízení je předběžnou otázkou, která má vliv na rozhodnutí ve věci samé, protože účelem je společné soužití s manželem matky žalobce panem J. D.

Dne 14.12.2011 vydala Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců k návrhu žalobce opatření proti nečinnosti a žalovanému správnímu úřadu přikázala vydat rozhodnutí o jeho žádosti ve lhůtě třiceti dnů. Žalovaný správní úřad má za to, že nebyl nečinný, k délce řízení přispěl i žalobce, když nepředložil všechny podklady ve stanovené lhůtě. Z tohoto důvodu žalovaný navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

Při ústním jednání u Městského soudu v Praze dne 29.1.2013 zástupce žalobce odkázal na písemné vyhotovení podané žaloby a zdůraznil, že v daném případě jde o řízení o žádosti k přechodnému pobytu, která byla podána dne 25.10.2010. Lhůty pro vydání o těchto žádostech jsou stanoveny v zákoně o pobytu cizinců, konkrétně podle ustanovení § 169 odst.1 písm.e) zákona platí, že o žádosti má být rozhodnuto bezodkladně, nelze-li rozhodnout bezodkladně, tak ve lhůtě šedesáti dnů. Žalobce uznává, že bezodkladně nebylo možno rozhodnout, protože žádost nebyla kompletní, ale žalovaný měl rozhodnout v šedesátidenní lhůtě, což se nestalo. Z vyjádření žalovaného k žalobě vyplývá, že správní orgán zastává stanovisko, že pokud činí úkony, není nečinný. To by v daném případě mohlo být akceptováno do dne 3.5.2011, kdy se žalobce, respektive jeho zástupce seznámil s podklady pro rozhodnutí. Tento úkon je posledním úkonem ve věci. Není však důvodu, aby po dni 3.5.2011 nebylo vydáno rozhodnutí, nicméně po tomto datu nebyly činy žádné úkony. Až teprve dne 19.12.2011 bylo formálně řízení přerušeno, stalo se tak však poté, kdy Komise vydala opatření proti nečinnosti, která rozhodla dne 14.12.2011. Je pravdou, že v přerušovém řízení lhůty neběží, je však nutno vycházet nebo přihlídnout k tomu, že řízení bylo přerušeno zcela formálně až poté, kdy od května 2011 nebyl důvod pro nevydání rozhodnutí.

Zástupce žalobce dále uvedl, že formálním důvodem pro přerušování je otázka přechodného pobytu matky nezletilého žalobce. V této věci bylo vydáno usnesení ze dne

23.2.2012 o zastavení řízení, které však bylo následně rozhodnutím Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců dne 25.9.2012 zrušeno a věc byla vrácena k novému projednání. Žalobce považuje za potřebné poukázat na to, že žádost o přechodný pobyt podal nejen nezletilý žalobce, ale i jeho matka a další nezletilý bratr, v jehož věci bylo rozhodnuto Městským soudem v Praze o žalobě na ochranu proti nečinnosti rozsudkem ze dne 5.4.2012, sp.zn. 10A 359/2011 a na odůvodnění tohoto rozsudku lze odkázat zejména ve vztahu k právnímu názoru, zda nečinnost trvá i v situaci, kdy řízení bylo přerušeno. Žalobě v této věci bylo městským soudem vyhověno.

Zástupce žalobce předložil u jednání soudu rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 25.9.2011, č.j.: MV-88223-5/SO-212, ze kterého bylo zjištěno, že ve věci žádosti matky nezletilého bylo Komisí zrušeno usnesení žalovaného správního orgánu ze dne 23.2.2012, kterým bylo řízení o žádosti matky o povolení přechodného pobytu na území České republiky zastaveno a věc byla vrácena k dalšímu řízení.

Zástupkyně žalovaného správního úřadu u jednání soudu odkázala na písemné vyjádření k podané žalobě s tím, že průběh řízení je zřejmý ze spisu. V současné době je řízení přerušeno, protože správní orgán považuje za předběžnou otázku povolení pobytu matky nezletilého žadatele. Je totiž zřejmé, že o přechodný pobyt byla podána žádost proto, že jde o vztah k občanu EU, ten je u nezletilého zprostředkován matkou, která je manželkou občana České republiky J. D. V řízení ve vztahu k matce žalobce rovněž nebylo rozhodnuto, v současné době je matka nezletilého žalobce a její manžel předvolána k výslechu, který se má konat dne 5.3.2013, předvolání již byla odeslána a má být provedena i opakovaná pobytová kontrola. Stanovisko, že je nutno vyřešit pobyt matky a teprve následně nezletilého žalobce, je oprávněné a odůvodněné a do doby, než bude rozhodnuto o pobytu matky, je dán důvod pro přerušování řízení ve vztahu k nezletilému žalobci.

Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním úřadem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:

Dne 25.11.2010 byla tehdy věcně a místně příslušnému orgánu cizinecké policie doručena poštou žádost žalobce o povolení k přechodnému pobytu s tím, že žadatel je rodinným příslušníkem občana Evropské unie. Zákonnou zástupkyní nezletilého žadatele (žalobce) byla jeho matka. Z kopií připojených dokladů a z provedené lustrace osob ze dne 30.11.2010 vyplynulo, že matka žalobce paní M. V. se provdala dne 12.2.2009 za občana České republiky J. D., přičemž další průběh správního řízení odpovídá tomu, co v podané žalobě uvedl žalobce a jak rozhodné skutkové okolnosti posuzovaného případu vyjádřil rovněž žalovaný správní úřad ve vyjádření k žalobě. Zástupce nezletilého žalobce se seznámil s obsahem podkladů a dne 3.5.2011 doručil správnímu úřadu vyjádření, které je společným vyjádřením ke všem třem souběžně probíhajícím řízením, tedy řízením ve věci pobytu na území České republiky matky nezletilého žalobce i jeho nezletilého bratra N., narozeného dne ... Dne 19.12.2011 správní úřad rozhodl o přerušování řízení ve věci žalobce nezletilého A.

Spisový materiál dále obsahuje stejnopis rozhodnutí o opatření proti nečinnosti ze dne 14.12.2011, jímž Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců přikázala žalovanému správnímu úřadu ve věci rozhodnout do třiceti dnů ode dne doručení tohoto opatření.

Městskému soudu v Praze je z úřední činnosti známo, že pod spisovou značkou 6A 353/2011 je u zdejšího soudu vedeno řízení o žalobě matky žalobce M. V. na ochranu proti

nečinnosti žalovaného správního úřadu, zahájené žalobou ze dne 30.11.2011. Z vyjádření žalovaného správního úřadu k této žalobě vyplynulo, že po ukončení úkonů ve věci proběhlo rovněž dne 21.4.2011 seznámení s podklady a správní úřad obdržel vyjádření ohledně zařazení matky žalobce do evidence nežádoucích osob. Z uvedeného vyjádření ohledně žaloby matky dále vyplývá, že Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců rovněž rozhodla o opatření proti nečinnosti, žalovaný správní úřad následně požádal o provedení pobytové kontroly a vyzval matku žalobce i manžela k odstranění vad žádosti dne 25.1.2012.

Městský soud v Praze po provedeném řízení posoudil podanou žalobu takto:

Podle ustanovení § 79 odst.1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis, platný pro řízení u správního úřadu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního úřadu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu úřadu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Podle ustanovení § 81 s.ř.s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni vydání svého rozhodnutí. Je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu úřadu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.

Ustanovením § 79 a následujícími s.ř.s. je tak upraven institut, umožňující účastníkům správního řízení domáhat se ochrany před nečinností správního úřadu. Správní úřad je nečinný, pokud nekoná, přestože mu to zákon ukládá. Z ustanovení § 79 s.ř.s. je upravena pouze ochrana před nečinností, spočívající v nerozhodování ve věci samé nebo nevydání osvědčení, nikoliv před jinými procesními vadami. Nečinnost při vydání rozhodnutí se může týkat jak správního úřadu prvního stupně, tak orgánu odvolacího, který po podání řádného opravného prostředku v řízení řádně nepostupuje. O nečinnost správního úřadu se však může jednat pouze v tom případě, že neexistuje žádná skutečnost, která by bránila v řízení činit úkony a rozhodovat.

Podle ustanovení § 169 odst.1 písm.e) zákona o pobytu cizinců je správní úřad povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu. V případě, že nelze vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu, je správní úřad povinen vydat rozhodnutí do šedesáti dnů ode dne zahájení řízení.

Z výše uvedeného přehledu obsahu spisového materiálu v posuzované věci podle názoru soudu jednoznačně vyplývá, že v dané věci bylo v řízení postupováno v souladu se zákonem (i když nebyla dodržena lhůta pro vydání rozhodnutí podle ustanovení § 169 zákona o pobytu cizinců) až do dne 3.5.2011, neboť průběžně byly činěny úkony, směřující k vydání rozhodnutí a toto řízení bylo vedeno souběžně s řízením o žádosti o povolení k přechodnému pobytu matky nezletilého žalobce i jeho bratra. Po podání žádosti ani po seznámení s podklady pro rozhodnutí a podaném vyjádření zástupcem žalobce dne 3.5.2011 nebyl shledán důvod pro přerušení tohoto řízení o žádosti žalobce, z důvodu následně uvedeného, a to nutnosti předběžného posouzení žádosti matky. I v tomto řízení pak nadřízeným orgánem byla shledána nečinnost žalovaného dne 14.12.2011. Žalovaný ve věci nevydal rozhodnutí po datu 3.5.2011, kdy ukončil shromažďování podkladů, ani žádný další úkon neučinil až do dne podání žaloby 30.11.2011. Řízení správní úřad přerušil až dne 19.12.2011, ačkoli bylo již dne 14.12.2011 vydáno opatření proti nečinnosti, kterým mu byla uložena povinnost vydat rozhodnutí o žádosti ve lhůtě do třiceti dnů. Městský soud v Praze se proto neztotožnil s obranou žalovaného, že nebyl ve věci nečinný, když od května 2011 do prosince téhož roku

(tj. po cca šesti měsících) a až po podání návrhu na ochranu proti nečinnosti nadřízenému orgánu (rovněž po doručení této žaloby dne 13.12.2011) řízení přerušil usnesením ze dne 19.12.2011. Žalovaný pak toto usnesení o přerušení řízení vydal poté, co nadřízeným orgánem mu bylo uloženo ve věci rozhodnutí vydat ve lhůtě třiceti dnů. Žaloba byla podána po uplynutí lhůty, předpokládané k vydání takového opatření. Ze spisu ani nelze seznat, že by žalovaný informoval žadatele o důvodech bránících rozhodnutí ve věci.

S ohledem na uvedené časové údaje soud proto nedospěl k závěru, že by byla žaloba podána bezdůvodně, neboť ve věci nebyly po shora uvedenou dobu konány žádné další úkony a bylo lze očekávat, že po vyjádření k podkladům pro rozhodnutí ve věci bude rozhodnuto.

Soud souhlasí s žalovaným, že povolení k přechodnému pobytu nezletilého žalobce je nutno vázat na povolení k přechodnému pobytu jeho matky, má-li být důvodem pro toto povolení společné soužití s manželem matky, který je občanem České republiky, nikoli však otcem nezletilého žalobce. Argumentace zástupce žalobce, že jde o sloučení rodiny s manželem matky a povolení přechodného pobytu matce není relevantní, se soudu jeví až na výjimky jako nepřipadná. V řízení o vydání povolení k přechodnému pobytu z důvodu příslušnosti rodiny k občanu České republiky (respektive Evropské unie) je, v případě současně podaných žádostí matkou, manželkou takového občana, a jejích dětí, předmětem zjištění a posouzení správních orgánů především zjištění fakticity manželství, uzavřeného matkou, která své děti do takto zakládané domácnosti přivádí. Je proto na úvaze správního orgánu, zda shledá důvod pro přerušení řízení stran nezletilých dětí a řízení přeruší či nikoli, popřípadě vede řízení souběžně anebo věci spojí ke společnému řízení. Se žalovaným lze souhlasit v názoru, že po dobu, kdy je řízení přerušeno, lhůty pro rozhodnutí neběží a správní úřad tak není nečinný. Nelze však žalovanému přisvědčit v případě, kdy k přerušení řízení přistoupí až po šesti měsících, ačkoli zde skutečnost, v níž tento důvod shledá, byla patrná již od počátku řízení, nadto až poté, co je dlouhodobě nečinný a kdy je mu jeho nadřízeným orgánem stanovena lhůta k rozhodnutí a nečinnost byla v jeho postupu shledána. V době vydání rozhodnutí o opatření proti nečinnosti ze dne 14.12.2011 ani nadřízený orgán neshledal důvody, bránící vydání rozhodnutí ve věci a ve lhůtě, kterou sám stanovil (nadto po podání žaloby). V projednávané věci bylo řízení o žádosti matky a nezletilého žalobce zahájeno současně podanými žádostmi u téhož správního úřadu a vedeno souběžně, z usnesení o přerušení řízení také nevyplyvá žádná konkrétní skutečnost, která by bývala vyvstala v prosinci 2011 a zavedla by - snad - důvod k následně rozdílnému postupu.

Soud ze všech výše uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalovaný správní úřad byl v řízení o žádosti žalobce od května 2011 nečinný a tato nečinnost trvá, když do doby rozhodování soudu o žalobě žalovaný usnesením, vydaným dne 19.12.2011, formálně toliko přerušil vedené řízení. Skutečnost, že v době soudního jednání bylo řízení již přerušeno, nemůže předcházející nečinnost a důvodnost podané žaloby zvrátit. Opačný výklad by v takovém případě představoval fakticky návod k účelovému postupu správních úřadů a je proto nutno dovodit, že nečinnost trvá, když rozhodnutí ve věci vydáno ke dni rozhodnutí soudu o žalobě, i přes opatření proti nečinnosti nadřízeným orgánem, nebylo. Soud proto podané žalobě vyhověl a žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí. K tomu mu stanovil jako přiměřenou šedesátidenní lhůtu, předpokládanou i ustanovením § 169 zákona o pobytu cizinců tak, aby žalovaný mohl vyhodnotit podklady k žádosti a rozhodnutí vydat. Soud přitom respektoval skutečnost, že na březen 2013 správní úřad již naplánoval konání zcela konkrétních úkonů a nebylo účelné stanovením lhůty kratší tyto úkony zmařit.

Žalobce měl se svojí žalobou úspěch a náleží mu proto náhrada důvodně vynaložených a prokázaných nákladů řízení podle ustanovení § 60 odst.1 s.ř.s. Tyto náklady spočívají

v nákladech souvisejících se zastoupením advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném do dne 31.12.2012 za dva úkony právní služby po 2.100,- Kč (za převzetí věci, sepsí žaloby) a jeden úkon podle advokátního tarifu účinného po 1.1.2013 v hodnotě 3.100,- Kč a tři režijní paušály po 300 Kč. Celkem tedy činí náklady na právní zastoupení 8.200,- Kč. K tomu nutno připočítat daň z přidané hodnoty ve výši 21% z této částky, neboť žalobcův zástupce osvědčil před soudem, že je plátcem této daně, která v dané věci činí 1.722,- Kč. Další náklady představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000 Kč. Proto soud přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení ve výši 11.922,- Kč.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29.ledna 2013

JUDr. Hana V e b e r o v á ,
předsedkyně senátu